

درسهائی آموزنده از سیاست درهای باز در کره جنوبی

ترجمه: بهزاد ایناری

مقدمه

مقاله‌ای که از نظر تان میگذرد برداشتی از نوشته آقای Yoon Je Cho میباشد که در شماره دوم سال ۱۹۸۸ مجله "بررسی اقتصادی بانک جهانی تحت عنوان Some Policy Lesson From Opening of the Korean Insurance Market."

به نگارش درآمده است.

علیرغم جمع بندی جهت یافته مقاله، خوانندگان محترم می‌توانند به‌یست رسیدن و ناتوانی اقتصاد شکوفای کره جنوبی در مقابل سیاستهای خارجی آمریکا و بهای گزاف رشد اقتصادی وابسته بی‌برده و تلاش نافرجام کره را در حمایت از صنایع داخلی روبه‌رشد خود در مقابل هجوم شرکتهای آمریکائی مورد بررسی قرار دهند.

مطالعه اختلافات آمریکا و کره جنوبی و تلاش شرکتهای بیمه آمریکائی نسبت به ورود به بازار بیمه کره جنوبی فرصت مناسبی را جهت مطالعه و بررسی منافع و انگیزه کشورهای صنعتی و در حال رشد در مبادلات جهانی خدمات مالی بوجود می‌آورد. این مقاله همچنان حاوی درسهائی در سیاست‌گذاری برای کشورهای در حال توسعه که در مذاکرات تجاری خود با شرایط و وضعیت مشابه‌ای روبرو خواهند بود می‌باشند. قسمت اول مقاله، بطور مختصر سیاستهای دولت جمهوری کره جنوبی را در گسترش و توسعه بازار بیمه مورد بررسی قرار داده، ساختار و حجم عملیات این بازار، علل و انگیزه شدید شرکتهای بیمه آمریکائی را در ورود به این بازار و مشارکت در آن را مورد مطالعه قرار می‌دهد. قسمت دوم مقاله به شرح اختلاف تجاری و موضوع آن پرداخته و مواضع طرفین را در جریان مذاکراتی که با توجه به قسمت ۳۰۱ قانون تجارت آمریکا

بعمل آمده است توضیح میدهد. همچنین انگیزه‌های واقعی و پنهان دو طرف را در پشت ادعاهای رسمی در طول مذاکرات مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌دهد. قسمت سوم، نتایج حاصل از مذاکرات و کاربرد آن را در مورد سایر کشورهای پیشرفته و در حال رشد در مبادلات خدمات مالی مشخص می‌سازد. قسمت چهارم به بررسی رفاه ملی در مقابل سیاست درهای باز در بخش خدمات مالی و قیاس آن با وضع مقررات محدودکننده در بازار بیمه پرداخته و درسهائی را در سیاست‌گذاری که ممکن است برای سایر کشورهای در حال رشد مفید باشد عرضه می‌دارد.

بازار بیمه کره

صنعت بیمه کره جنوبی صنعتی جوان بشمار می‌رود (اکثر موفسات بیمه بعد از سال ۱۹۵۰ تشکیل شده‌اند) لیکن رشد این بازار بسیار سریع و پرشتاب بوده است. علت این رشد را عمدتاً "باید در توسعه سریع اقتصاد کشور کره جنوبی و مشوق‌های دولت دانست. دولت با وضع انواع بیمه‌های اجباری و دادن مجوز به موفسات بیمه در ایجاد صندوقهای بازنشستگی و پس‌انداز و وضع تخفیفهای مالیاتی نقش بسیار مهمی را در توسعه صنعت بیمه در کشور داشته است. دولت در مقابل سیاستهای تشویقی، قوانین و مقرراتی نیز جهت کنترل و نظارت و اداره موفسات بیمه که رشد خود را مدیون خدمات کارآمد و رقابتهای بین‌المللی میباشند وضع و برقرار نموده است.

بر اساس مقررات وضع شده شرکتهای بیمه می‌بایستی سرمایه‌گذاری خود را در امور مالی و اقتصادی بخش صنایع استراتژیک که توسط دولت تعیین می‌گردد بعمل آورند. دولت همچنین کنترل دقیقی را در نحوه

اداره مؤسسات بیمه از طریق وضع مقررات و رهنمودهای اداری و یا هردو بعمل بیاورد نرخهای بیمه کاملاً کنترل شده می باشد و دولت تاسیس شرکت های دیگر خواه داخلی و خواه خارجی را محدود کرده است. از سال ۱۹۸۰ دولت در امتداد سیاست های اقتصاد آزاد، به منظور افزایش عامل رقابت در اداره مؤسسات بیمه آزادی های بیشتری به مدیریت ها داده است.

بیمه عمر

در سال ۱۹۸۶ بازار بیمه عمر توسط شش شرکت که همه آنها کره ای بودند اداره می شد و در طی ۳۰ سال گذشته به هیچ شرکت دیگر داخلی و یا خارجی اجازه ورود به بازار بیمه عمر داده نشده است. مؤسسات بیمه عمر در کره عمدتاً "مؤسسات پس انداز مالی تلقی می گردند. در حدود ۹۵ درصد از درآمد حق بیمه متعلق به بیمه های پس اندازی می باشد که مشابه سیستم پس انداز بانکی می باشد و ۵ درصد از حق بیمه بطور مستقیم مربوط به بیمه می باشد. بنابراین، رشد شرکت های بیمه عمر بیشتر متوجه ماهیت پس اندازی آنها بوده است تا نیاز جامعه به بیمه عمر.

جدول شماره ۱

رشد صنعت بیمه کره جنوبی ۱۹۸۴ - ۱۹۷۶

موضوع	۱۹۷۶	۱۹۷۸	۱۹۸۰	۱۹۸۲	۱۹۸۴
درآمد حق بیمه	۸۵	۲۴۳	۶۰۳	۱/۶۸۵	۳/۰۸۴
بیمه عمر		(۷۲/۶)	(۲۵/۹)	(۸۲/۸)	(۲۳/۰)
بیمه غیر عمر	۹۹	۲۰۲	۳۸۷	۶۳۳	۸۷۴
		(۵۶/۶)	(۳۰/۳)	(۲۷/۹)	۱۴/۲
کل سرمایه					
بیمه عمر	۱۴۵	۳۵۵	۹۹۸	۲۴۸۸	۵/۳۱۴
بیمه غیر عمر	۱۴۱	۳۲۶	۶۰۷	۹۱۸	(۴۴/۲)
تولید ناخالص ملی	۱۳/۳۸۱	۲۴/۲۲۵	۳۷/۲۰۵	۵۱/۷۸۷	(۶/۵)
					۶۵/۳۸۰

ارقام در پیرانتز ارزش اسمی میباشد.

جدول - باره ۲

مقایسه صنعت بیمه عمر در چند کشور پیشرفته و در حال توسعه

موضوع	کره	امریکا	ژاپن	انگلستان	تابوان	مالزی
تولید ناخالص سرانه ملی (به دلار)	۱۸۸۴	۱۴۰۹۳	۹۶۹۶	۸۱۴۴	۲۷۴۴	۱۸۴۹
حق بیمه سالیانه (به میلیون دلار)	۲۱۱۵	۸۰۸۰۹	۴۹/۱۰۶	۱۶۲۸۰	۲۶۸۴	-
حق بیمه سرانه (به دلار)	۷۲/۹	۳۴۴/۷	۴۱۱/۸	۲۸۹	۳۶/۸	-
نسبت حق بیمه سرانه به تولید ناخالص ملی (%)	۴	۲/۴۴	۳/۷۱	۴/۷۵	۱/۴۸	۰/۰۹۵

بیمه غیر عمر

در حال حاضر درآمد حق بیمه غیر عمر در کشور کره معادل ۲۸ درصد از درآمد حق بیمه عمر را تشکیل میدهد و این نسبت با توجه به رشد سریع بیمه‌های عمر در سالهای اخیر کاهش یافته است. سیزده شرکت و از جمله دو شرکت آمریکائی و سه شرکت مختلط کره‌ای و خارجی پروانه فعالیت در بیمه‌های غیر عمر را در کره جنوبی دریافت داشته‌اند.

تا همین اواخر بیمه غیر عمر توسط صندوق مشترک بیمه اداره میگردید، بدین ترتیب که مؤسسات حق بیمه‌های دریافتی را به صندوق مشترک واگذار و بر اساس فرمولی تعیین شده در سود حاصل از آن مشارکت می نمودند. بیمه‌وام، باربری و بیمه اجباری آتش سوزی از ابتدا بصورت صندوق مشترک اداره می شدند. در حالیکه در بیمه‌های اتومبیل الزامی برای واگذاری به صندوق مشترک وجود نداشت و مؤسسات تحت نظارت دولت به تنهایی به عرضه این نوع بیمه اقدام می نمودند. هر چند در طول سالهای ۱۹۸۰ صندوقهای مشترک بیمه از بین رفت لیکن در رشته بیمه آتش سوزی اجباری این صندوق هنوز بصورت اجباری برقرار است. (در کره جنوبی کلیه ساختمانهایی که دارای چهار طبقه و یا بیشتر میباشد موظف به بیمه نمودن هستند و این گونه بیمه‌ها را بیمه آتش سوزی اجباری میگویند که کلیه مؤسسات بیمه آنرا به صندوق مشترک واگذار نمایند).

انگیزه‌ها و جذابیت‌های بیمه‌های غیر عمر در ایجاد تحولات و ابداع روش‌های عرضه خدمات کمتر از بیمه

ضریب درآمد حق بیمه عمر به تولید ناخالص ملی (GNP) خودمبین میزان رشد و سرعت آن در بیمه‌های عمر می باشد. در سال ۱۹۸۰ این ضریب ۱/۶ درصد بوده است لیکن در سال ۱۹۸۳ به ۴ درصد رسیده است که خود پیش از ضرایب یاد شده در آمریکا و یا انگلستان می باشد و بالاخره در سال ۱۹۸۴ به ۴/۷۵ درصد رسیده است (نگاه کنید به جدول شماره ۱). علیرغم این رشد بنظر میرسد صنعت بیمه عمر کره به آن درصداز کارآوری و رقابت پذیری که از خصوصیات مؤسسات بیمه در کشورهای صنعتی می باشد نرسیده است. مقررات وضع شده توسط دولت در اعمال تعرفه‌های خاص و محدودیتهای سرمایه‌گذاری منابع مالی این مؤسسات را از عوامل بسیار مؤثر در امر یاد شده باید تلقی نمود.

بر اساس پژوهشی که اخیراً "بعمل آمده است مشخص گردیده که هزینه‌های مدیریت در این مؤسسات به مراتب بیشتر از بانکهای تجاری می باشد. (گزارش لی ماکیم و پارک ۱۹۸۶) این گزارش نتیجه میدهد که چنانچه بازاری بتواند عامل بیمه را در پس اندازهای مدت دار خود بکار گیرد، اهداف توسعه مؤسسات بیمه عمر با هزینه کمتری امکان پذیر خواهند شد. یکی دیگر از دلایل عدم توانمندی مؤسسات بیمه عمر در ارائه خدمات لازم، وجود و جاذبه مؤسسات و اتحادیه‌هایی است که خارج از محدوده مؤسسات بیمه به چنین خدماتی مبادرت می نمایند. مانند اتحادیه دریائی، صندوق بیمه تعاونی و تعاونی بیمه فرهنگیان در کره می باشد.

عمر بوده است و شاید یکی از دلایل عدم توفیق مؤسسات بیمه در فروش بیمه منازل مسکونی همین باشد، بطوریکه در سال ۱۹۸۳ فقط ۱۳ درصد از عملیات بیمه‌های غیر عمر مربوط به منازل مسکونی بوده است درحالیکه عملیات بیمه‌های تجاری غیرعمر ۸۷ درصد دیگر را تشکیل میداده است

علاقتمندی مؤسسات بیمه آمریکائی در بازار بیمه کره در استاندارد جهانی، بازار بیمه کره بازاری بزرگ تلقی میگردد و از نظر درآمد حق بیمه درجهان فقط ده کشور دیگر توانسته‌اند بیشتر از کره جنوبی درآمد حق بیمه داشته باشند. از نظر بیمه عمر کره درمقام هفتمین کشور دنیا در سال ۱۹۸۴ فرار داشته است و درمورد بیمه‌های غیرعمر درمقام هفدهم و از نظر ضریب درآمد حق بیمه به تولید ناخالص ملی نیز درمقام هفتم درجهان بوده است. (نگاه کنید به جدول شماره ۳).

بدلیل وسعت بازار یادشده، رشد سریع و بالقوه

اقتصاد، و عدم کارآئی نسبی مؤسسات بیمه داخلی، بازار بیمه کره برای مؤسسات بیمه خارجی بسیار پر جاذبه می‌باشد. چند شرکت بیمه آمریکائی به لطف روابط دو کشور در سطح محدودی اجازه فعالیت در این بازار را کسب نموده‌اند. این مؤسسات درسالهای اخیر یسدت علاقمند به توسعه فعالیت خود و در نتیجه رفع محدودیتهای فعالیت خود در بازار بیمه کره شده‌اند و مضاف برآن برخی دیگر از مؤسسات بیمه آمریکائی که در بازار بیمه کره جنوبی حضور ندارند علاقمندی شدیدی را نسبت به امکانات بالقوه و آینده بازار بیمه کره جنوبی نشان میدهند.

اختلافات آمریکا و کره جنوبی درمورد باز نمودن بازار بیمه کره جنوبی

تا سال ۱۹۶۸ چند شرکت خارجی اجازه یافته‌اند تا برای خارجیان مقیم کره بیمه‌نامه‌های عمر و درمانی صادر نمایند که از جمله بزرگترین گروه‌های یادشده پرسنل نیروی هوائی آمریکا و خانواده آنها در کره

جدول شماره ۳

برخی از شاخص‌های بازار بیمه کره جنوبی و مقام آن در بازار جهانی

موضوع	۱۹۸۰	۱۹۸۱	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴
حق بیمه پرداخت شده (به میلیون دلار)					
کل	۱۵۰۲	۲۰۴۴	۳۰۹۶	۳۸۷۷	۴۷۸۵
	(۲۳)	(۱۹)	(۱۴)	(۱۲)	(۱۱)
عمر	۹۱۵	۱۳۱۷	۲۲۵۰	۲۹۱۵	۳۷۲۸
	(۱۷)	(۱۳)	(۱۱)	(۱۰)	(۹)
غیر عمر	۵۸۷	۷۰۷	۸۴۶	۹۶۲	۱۰۵۶
	(۲۴)	(۲۳)	(۲۰)	(۱۹)	(۱۷)
حق بیمه برانه (به دلار)					
کل	۳۹/۴	۵۲/۳	۷۸/۷	۹۷/۵	۱۱۷/۹
	(۳۱)	(۳۱)	(۲۵)	(۲۴)	(۲۳)
عمر	۲۴	۳۴	۷۵/۲	۷۲/۹	۹۱/۹
غیر عمر	۱۵/۴	۱۸/۳	۲۱/۵	۲۴/۱	۲۶
	(۲۰)	(۲۰)	(۱۲)	(۱۰)	(۷)
درصد حق بیمه به تولید ناخالص ملی					

ارقام داخل برانتر مربوط به مقام کره جنوبی در جهان است. منبع: سازمان بیمه کره جنوبی، بیمه انکائی سویس

است. نماینده تجاری آمریکا در کره جنوبی موضوع را بدون دخل و تصرف عیناً "به دولت کره جنوبی منعکس نموده بود.

چرا مؤسسات بیمه آمریکائی برای اعلام شکایت خود چنین زمانی را انتخاب نموده بودند؟ از جمله دلایلی که می توان با احتمال زیادی عنوان نمود، رشد باورنکردنی بازار بیمه عمر کره جنوبی و توانائی های بالقوه توسعه بیشتر این بازار در آینده در کنار خدمات غیرکافی و نامطلوب مؤسسات داخلی بوده است. مطلب دیگری که زمان را برای ورود مؤسسات بیمه آمریکائی مناسب نموده است سودآوری فراوان صندوق بیمه مشترک آتش سوزی اجباری می باشد. هرچند این صندوق فقط ۳ درصد از حق بیمه بیمه های غیرعمر را بخود اختصاص داده است لیکن از سودآوری قابل توجهی برخوردار بوده است. البته نباید فراموش نمود که دیدن ترتیب مؤسسات بیمه آمریکائی میتوانستند در بازار سرمایه گذاری کره که برای خارجیان ممنوع می باشد وارد شده و از سود سرشار این بازار نیز بهره کافی بگیرند.

انگیزه و دلایل کره برای جلوگیری از باز نمودن بازار بیمه به روی شرکتهای بیمه آمریکائی

دولت کره در مقابل ادعاها و مطالبات آمریکا مدعی بود که محدودیت ورود مؤسسات بیمه خارجی به بازار بیمه کره جنوبی منطبق با "رفتار ملی" نبوده زیرا سیاست حمایت از صنایع در مقابل رقابتهای بیش از اندازه و تامین تعادل لازم که نیاز به برقراری محدودیت هائی شده است شامل مؤسسات بیمه داخلی نیز گردیده است. برای مثال دولت تعداد مؤسسات بیمه عمر را در طی ۳۵ سال گذشته به شش شرکت محدود نموده است. بنابراین دولت کره جنوبی برخوردی یکسان با تقاضای به ورود به بازار بیمه توسط مؤسسات داخلی و آمریکائی داشته است. در پشت ادعاهای رسمی بنظر میرسد سه موضوع خاص در اتخاذ چنین تصمیمی برای دولت کره جنوبی مؤثر بوده است.

اول اینکه دولت در این باور است که عدم توانمندی مدیریتی مؤسسات بیمه داخلی در مقابل شرکتهای

می باشد. در حال حاضر هفت شرکت بیمه آمریکائی به عرضه چنین خدماتی مشغول می باشند. در سال ۱۹۶۵۸ دو شرکت بیمه آمریکائی بنام امریکن هوم^۱ و امریکن فارین^۲ باختصار (AHA) و (AFIA) نامیده میشوند اجازه یافته تا بیمه های دیگری را به خارجیان مقیم کره عرضه نمایند. این دو شرکت در سال ۱۹۷۷ و ۱۹۷۵ موفق بدریافت پروانه عرضه بیمه آتش سوزی و حوادث^۳ برای شهروندان کره ای نیز گردیدند.

در سپتامبر ۱۹۸۵ نماینده تجاری آمریکا بر اساس قسمت ۱۵۳ قانون تجارت آمریکا اقدام به یک بررسی در مورد وجود محدودیت هائی برای فعالیت مؤسسات بیمه در کره نمود. موضوع اصلی این پژوهش ورود مؤسسات بیمه آمریکائی به بازار بیمه عمر و صندوق مشترک آتش سوزی اجباری بود. دولت آمریکا خواستار از بین بردن صندوق مشترک و یا اجازه ورود مؤسسات بیمه آمریکائی بآن با سهمی معادل سایر مؤسسات بیمه داخلی کره بود.

بدلیل عدم تمایل دولت کره جنوبی به انحلال صندوق مشترک، مذاکرات عمدتاً "بر روی ورود مؤسسات بیمه آمریکائی و مشارکت آنها در صندوق تمرکز یافته بود. مضاف بر موضوع یاد شده دولت آمریکا خواستار عرضه بیمه عمر توسط چند شرکت بیمه آمریکائی در بازار بیمه کره جنوبی در سال ۱۹۸۶ بود و همچنین صدور مجوز فعالیت برای سه شرکت بیمه آمریکائی را جهت فعالیت در بازار بیمه غیر عمر کره از سال ۱۹۸۶ را مطالبه میکرد.

انگیزه و دلایل آمریکا برای ورود به بازار کره جنوبی دولت آمریکا موضوع را از طریق قانون و بر اساس استدلال " رفتار ملی" آغاز نمود. مؤسسات بیمه آمریکائی مدعی بودند که محدودیت ورود آنها به بازار بیمه به کمک صندوق مشترک بیمه آتش سوزی اجباری آنها را از مزایائی که بر اساس موافقت نامه دوستی، تجارت و دربانوردی در سال ۱۹۵۶ بین دو کشور بوجود آمده است محروم داشته است. آنها مدعی بودند که سیاست های دولت کره جنوبی الزامات قرارداد را و همچنین روح حاکم بر بخش E ۱۰۳ را نقض نموده

دوجانبه پیشنهاد می نمود. همچنین کره جنوبی در این باور بود که مذاکرات چندجانبه زمان طولانی تری از مذاکرات دوجانبه خواهد داشت و بدولت کره اجازه خواهد داد تا برای مدت بیشتری وضع موجود در بازار بیمه خود را حفظ نماید.

دولت آمریکا پیشنهاد کره جنوبی را نمی پذیرد و تهدید می نماید که چنانچه موضوع تا سپتامبر ۱۹۸۶ حل نشود از رئیس جمهور آمریکا جهت اعمال محدودیت واردات کالا از کره جنوبی تقاضای دخالت مستقیم خواهد نمود. تهدید یادشده مؤثر واقع می شود. آمریکا یکی از کشورهای اصلی واردکننده کالا از کره جنوبی میباشد و در سال ۱۹۸۵، ۳۵ درصد یا ۱۵/۷ میلیارد دلار سقف صادرات کره به آمریکا بوده است و توانسته است ۴ میلیارد دلار موازنه مثبت صادراتی برای کره جنوبی بیار آورد. همچنین سیاستهای حمایتی مجلس آمریکا در برابری موازنه صادرات و واردات آمریکا توانسته بود موقعیت مذاکره کنندگان آمریکائی را تقویت نماید. تهدید قطع سیاستهای عمومی تر حیاتی و حمایت از صادرات کره به آمریکا مانند لوازم الکترونیک، منسوجات، کفش و آهن به دولت آمریکا در مورد گرفتن مجوز لازم جهت ورود به بازار پر سود بیمه کره جنوبی کمک نهائی را نمود. در مقابل این تهدید کارساز، دولت کره جنوبی قادر به مقابله نگردید و در این باور بود که بهترین اقدام عقب انداختن ورود همه جانبه مؤسسات بیمه آمریکائی به بازار بیمه آن کشور است:

در بیست و یکم ماه جون ۱۹۸۶ هر دو کشور همزمان نتیجه مذاکرات را اعلام داشتند. بر اساس این اعلامیه معلوم گردید که اکثر تقاضاهای دولت آمریکا پذیرفته شده است و دولت کره جنوبی خصوصاً در موارد زیر موافقت خود را اعلام داشته است: (۱) دوشرکت بیمه غیر عمر در صندوق مشترک بیمه آتش سوزی اجباری مشارکت نمایند. (۲) شرکتهای بیمه آمریکائی و شرکتهای بیمه کره ای عضو صندوق خود روش توزیع درآمدها را معلوم خواهند نمود و دولت کره اطمینان میدهد که توزیع درآمدها متناسب باشد (در یک اعلامیه تکمیلی که بلافاصله بعد از اعلامیه اولی منتشر شد دولت کره تساوی درآمد بین شرکتهای

بیمه آمریکائی موجب کاهش سهم آنها از بازار بیمه کره جنوبی در صورت ورود شرکتهای بیمه آمریکائی به چنین بازاری خواهد شد و در نهایت موجب ورشکستگی و عدم ثبات در امور مالی کشور خواهد شد. هر چند دولت کره جنوبی اذعان داشته است که ورود شرکتهای بیمه آمریکائی موجب افزایش کارآئی مؤسسات بیمه داخلی نیز خواهد بود لیکن چنین هدفی را میتواند با مقررات زدائی و آزادی فعالیت بیمه در بازار داخلی فراهم آورد. چنین امری الزاماً "نیاز به ورود مؤسسات بیمه خارجی به بازار بیمه کره جنوبی نخواهد داشت. دوم اینکه دولت نمی خواهد شرکتهای بیمه خارجی در سود حاصل از بازار انحصاری چند شرکتی که توسط دولت سیاست گذاری میشوند شریک شوند. سوم اینکه دولت مایل است به کنترل وضع قوانین در مورد نحوه اداره مؤسسات بیمه همچنان ادامه دهد. و بنظر میرسد کنترل مؤسسات بیمه خارجی بسیار دشوارتر از بیمه های داخلی میباشد. دولت کره این تجربه را از نظارت بر شعبات بانکهای خارجی در کره بدست آورده بود.

مباحثات و نتیجه آن

گفتگوهای بین آمریکا و کره در نوامبر ۱۹۸۵ در واشنگتن و دسامبر ۱۹۸۵ و جون ۱۹۸۶ در سئول صورت پذیرفت. دولت آمریکا خواستار: (۱) مشارکت کامل دوشرکت بیمه آمریکائی در صندوق بیمه آتش سوزی اجباری، (۲) توزیع سود حاصل از عملیات صندوق بیمه آتش سوزی اجباری بطور مساوی بین شرکتهای کره ای و آمریکائی، (۳) ورود شرکتهای بیمه عمر آمریکائی (بدون ذکر تعداد) در بازار بیمه عمر کره جنوبی از سال ۱۹۸۶ و (۴) ورود سه شرکت دیگر بیمه غیر عمر آمریکایی و چهار شرکت بیمه عمر آمریکائی به بازار بیمه کره جنوبی تا پایان سال ۱۹۸۷ بود. اولین عکس العمل کره در مقابل خواسته های یاد شده آمریکا این بود که موضوع باید از طریق روشهای چند جانبه و در چهارچوب پذیرفته شده موافقت های عمومی تعرفه و تجارت انجام گردد. دولت کره این روش را بخاطر توازن مثبت تجارت خارجی خود با آمریکا و موقعیت ضعیف سیاسی خود در مقابل مذاکرات

مقررات و قوانین محدودکننده مؤسسات بیمه برای ورود مؤسسات خارجی خواسته‌های خود را متمرکز نماید. موضوعاتی از قبیل مقررات زدائی و آزادی رقابت در نرخ بیمه بنظر میرسد محور اصلی مذاکرات قرار نگرفته است. علت این امر شاید بیشتر بدلیل ماهیت سیاست رفرمهای سیاست‌گذاری بازار مالی در کشورهای درحال توسعه و مخالفت شدید دولت‌های کشورهای جهان سوم با آزادی‌های مورد نظر در کشورهای توسعه یافته بوده است و شاید آمریکا نمی‌خواسته مؤسسات بیمه خود را از سود کلان ناشی از وجود بازار انحصاری چند فروشنده و تحت نظارت و کنترل دقیق دولت بی‌بهره نماید. باید باین موضوع که تجدید روش انتخاب شده در سایر کشورهای جهان سوم موجب توسعه رفاه در اقتصاد جهانی کشور با شک و تردید نگاه کرد.

سومین نتیجه این است که دولت کره در نتیجه مجبور شد به‌کل نتایج حاصل از مذاکرات توجه نماید یعنی تهدید آمریکا را در محدود نمودن واردات از کره جنوبی در مقابل حمایت از صنعت بیمه داخلی خود قرار داده و آنچه در مجموع منافع عمومی کره را دربر میگیرد اتخاذ نماید و درحقیقت هزینه تمام شده جلوگیری از ورود مؤسسات بیمه آمریکائی به کره بر مراتب کمتر از کاهش صادرات برای کره تمام میشود. چهارمین نتیجه حاصل از مذاکرات هر چند بصورت رسمی عنوان نگردیده است قیاس روش مقررات زدائی و استفاده از مکانیزم بازار آزاد در مقابل بازار بیمه‌ای منطبق با قوانین و مقررات میباشد. دولت کره در مقابل این انتخاب که بازار داخلی خود را بر اساس مکانیزم بازار آزاد فعال نماید و یا اینکه اجازه دهد آمریکائیا به بازار پرسود که این خود به لطف قوانین میباشد وارد شوند راه دوم را انتخاب نمود. موضوع این است که کدامیک از روشهای فوق بهتر میتواند اهداف ملی را تحقق بخشد محشی که متوجه کشورهای در حال توسعه میباشد.

مقررات زدائی بازار داخلی

بهترین استراتژی برای کشورهای درحال توسعه در فضای تجارت بین‌المللی چیست؟ آثار سیاست‌گذاری

بیمه آمریکائی و کره‌ای را از منافع صندوق مشترک بیمه آتش‌سوزی اجباری اعلام نمود. (۳) یک شرکت بیمه عمر آمریکائی تا پایان سال ۱۹۸۶ اجازه فعالیت در بیمه عمر بازار بیمه کره جنوبی را دریافت خواهد داشت. (۴) مؤسسات بیمه را واجد شرایط آمریکائی اجازه ورود به بازار بیمه عمر و غیر عمر کره جنوبی را خواهند یافت.

جمع بندی موضوع اختلاف

چهار نتیجه را میتوان از موضوع اختلاف و نتایج حاصل از آن گرفت. اول اینکه روش منطقی تر در مبادلات بیمه بین کشورهای درحال توسعه و کشورهای توسعه یافته در بخش سرمایه‌گذاری است تا تجارت. دولت آمریکا ادعای خود را در خصوص اختلاف در همین محدوده عنوان نموده بود. آمریکا پیشنهاد نموده بود تا مذاکرات چند جانبه در مورد مبادلات خدماتی محدود به خدمات غیر عامل شود. خدمات غیر عامل بمفهوم خدماتی است که بین کشورها بصورت عادی و بدون نیاز به جابجائی خریدار یا فروشنده انجام گیرد. این تبادلات در بخش خدمات مالی بطور واقعی فقط بین کشورهایی که دارای واحد ارزی مشابه میباشند و یا مبادلات ارزی در آن محدودیت ندارد امکان پذیر است. به عبارت دیگر اگر فرد یا مؤسسه‌ای بخواهد از یک کشور پیشرفته بیمه خریداری نماید باید قادر به تبدیل ارز خود به ارز کشور فروشنده باشد.

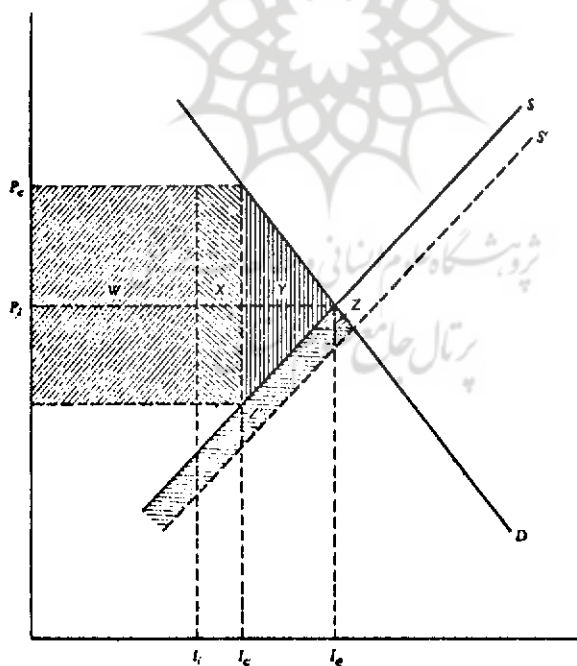
دومین نتیجه این است که هر دو کشور با این اندیشه به مذاکره پرداختند که موضوع اصلی سودآوری بازار و مشارکت در آن خواهد بود. و مسائل دیگری از جمله نتایج حاصله از گفتگوها در کارآئی اقتصادی و یا ارائه خدمات بهتر به مشتریان هرگز مطرح نگردید. موضوع از همان اوایل مذاکرات " رفتار ملی " و ورود آمریکا به بازار بیمه کره جنوبی از طریق حضور مؤسسات بیمه خود بوده است. دولت آمریکا تمام سعی خود را در بهتر نمودن شرایط ورود شرکتهای بیمه آمریکائی به بازار کره جنوبی که بصورت انحصاری چند فروشنده و بر اساس قوانین و مقررات اداره میشود نموده بود. درحقیقت دولت آمریکا مینوانست در مورد کاهش

پس از ورود شرکتهای خارجی از نظر رفاه عمومی بدتر خواهد شد .

برعکس چنانچه درچنین شرایطی روش مقررات زدائی اعمال شود سود حاصل از عملیات بیمه یعنی منطقه بنفع مشتریان خواهد بود و از طرف دیگر موءسسات داخلی در برابری و رقابت با موءسسات خارجی به ارتقاء سطح دانش و افزایش توانمندی خود از طریق مقابله و فراگیری با موءسسات خارجی خواهند افزود. این خودبه تنهایی باعث رشد تکنولوژی، ارتقاء خلاقیت، ابتکار و بهبود روشهای مدیریت خواهد شد. این تلاشها میتواند منحنی عرضه S را به طرف، S بحرکت درآورد. دراین صورت سود رفاه عمومی (بخشی از Z + Y + X) بیشتر از میزان آن تحت روش مقررات زدائی بازار بدون ورود شرکتهای خارجی خواهد بود.

مختلف در رفاه ملی را میتوان در نمودار شکل (۱) که بصورت ساده منحنی عرضه و تقاضا در بخش خدمات بیمه میباشد تجسم نمود. فرض نمائیم که در بازار حمایت شده، نرخ بیمه که بر اساس تعرفه متحدالشکل دولتی بوجود آمده است P_c باشد. دراین صورت میزان فروش موءسسات بیمه میباشد. فضای مشترک I_c و X نشان دهنده سود موءسسات بیمه و مثبت Y زیان رفاه میباشند. حال چنانچه دولت بدون مقررات زدائی بازار بیمه خود را بروی موءسسات خارجی باز نماید. ($I_c \cdot I_i$ بعنوان سهم بازار موءسسات خارجی تلقی شود) دراین صورت زیان رفاه عمومی $Y + X$ خواهد بود و سودی که به جیب شرکتهای خارجی خواهد رفت و آنها آنرا به کشورهای خود عودت خواهند داد. بنابراین وضعیت داخلی صنعت بیمهای که نرخ بیمه آن توسط دولت تعیین میشود

شکل ۶ تاثیر منافع عمومی در انتخاب سیاستهای مختلف بازار بیمه کره جنوبی

- 1- American Home (AHA)
- 2- American Foreign (AFIA)
- 3- Casualty

- 4- National Treatment.
- 5- Oligopoly
- 6- General Agreement on Tariff and Trade.